

[Stensballe.]

at beskytte den arbejdssøgende mod at blive udnyttet af den, der anviser Arbejdet. Det har mit Parti altid givet sin fulde Tilslutning til, og det vil vi fremdeles gøre. Skulde der være Anledning til at rette paa Loven, maatte det efter min Formening være, naar det havde vist sig, at Administrationen ikke ved Hjælp af Loven var i Stand til at beskytte de arbejdssøgende tilstrækkeligt. Men det forekommer mig, at det af Oplysningerne i Skrivelsen fra Socialministeriet af 30. December 1937 — den er optrykt som Bilag 2 til Folketingets Betynkning — fremgaar, at der i saa Henseende ikke er noget i Vejen. Der staar nemlig i denne Skrivelse, at der efter Arbejdsdirektoratets Formening ikke hidtil har foreligget tilstrækkeligt Grundlag for at rejse Spørgsmaal om Inddragelse af de i Medfør af Lovens §§ 1 og 2 meddelte Bevillinger, og at der ikke er idømt Bøder eller andre Straffe for Overtrædelse af de omhandlede Bestemmelser. Efter dette forekommer det mig ikke, at der er synderlig Grund til at foretage den foreslaaede Indskrænkning med Hensyn til den private Arbejdsanvisning. Det, der tilstræbes her, er efter min Mening noget helt andet. Det, man vil, er at søge efterhaanden at faa al Arbejdsanvisning lagt ind under det offentlige, noget, som mit Parti ikke vil medvirke til. Dette er sagt skarpt og kraftigt i Folketinget af mit Partis Ordfører, og jeg vil gentage det her. Det, der sker her, er vel ikke, at *alt* kommer ind under den offentlige Arbejdsanvisning, men det er et Skridt paa Vejen dertil, og det maa vi gaa imod.

Jeg har nu hørt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (A. Johansen), at der skal nedsættes et Udvalg, hvilket ogsaa den højtærede Minister fandt naturligt. Jeg skal derfor ikke komme dybere ind paa selve Lovforslaget, ej heller paa Spørgsmaalet om Sygeplejerskernes Forhold, som Ministeren var inde paa, idet jeg gaar ud fra, at der herom vil finde en grundig Drøftelse Sted i det kommende Udvalg. Jeg tør dog sige, at hvis Lovforslaget ikke undergaar betydelige Ændringer, hvorved det undgaas, at der lægges nye Omraader ind under de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, der har Pligt til fortrinsvis at skaffe Beskæftigelse til organiserede Arbejdere, vil vi ikke kunne stemme for Lovforslaget, idet vi mener, at den personlige Frihed og Ret, saadan som Lovforslaget nu foreligger, gaas for nær, og at Fagforeningsinteresserne bliver plejet ud over, hvad der er naturligt.

Vi vil altsaa ikke kunne medvirke til

Lovforslagets Gennemførelse, hvis der ikke sker væsentlige Ændringer deri, men vi vil gerne være med til at forhandle i Udvalget for at se, om der skulde være Mulighed for at naa til Enighed om Ændringer. Er det muligt, ja, saa vil vi ogsaa være med ud fra den Betragtning, at vi gerne vil skaffe saa gode Anvisningsforhold som muligt, saa at den, der anviser, ikke ublufærdigt kræver for meget for Anvisningen, med andre Ord at alle kan komme ind under det Tilsyn, som er anordnet i Loven af 1933.

Hendriksen: Mit Parti kan ikke tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det foreligger i det andet høje Tings Affattelse, hvilket vil sige nøjagtigt den Skikkelse, som Lovforslaget havde, da det blev fremsat af den højtærede Socialminister i det andet høje Ting for næsten fire Maanedes siden, den 19. November i Fjor. I ca. 3½ Maaned har man i Folketingsudvalget ruget over Forslaget eller ruget paa Forslaget, men Resultatet af Rugningen har været meget negativt, idet man overhovedet ikke har stillet Ændringsforslag eller rettere gennemført Ændringsforslag af den ene eller anden Karakter. Jeg forstaar derfor særdeles vel, at Folketingsmand Christmas Møller under tredje Behandling i det andet høje Ting stillede Forslag om at vise Forslaget tilbage til Behandling i Udvalget. Det var saa meget mere paakrævet, som det viste sig, at der havde været Udvalgsbehandling mellem anden og tredje Behandling, men ogsaa uden at give Anledning til, at der blev stillet Ændringsforslag. Der var kommet nye Momenter frem i Sagen, men Forslaget blev altsaa gennemført i nøjagtig den Skikkelse, i hvilken det var fremsat. Jeg beklager ogsaa dette, fordi den højtærede Socialminister og jeg som Ordførere for hver sit Parti — den højtærede Socialminister havde ikke dengang overtaget den høje Post, han nu beklæder — arbejdede for Gennemførelsen af Loven om privat Arbejdsanvisning her i Tinget. Jeg er ganske enig med det ærede 4de tingvalgte Medlem (A. Johansen) i, at denne Lov afhjælp et længe og dybt følt Savn, men jeg kan ikke være enig i, at en Revision allerede nu er paakrævet. En saadan Revision er efter min Mening ganske uforuden, og den betyder en ganske overordentlig stærk Indsnævring af den private Arbejdsanvisnings Omraade, en Indsnævring, der ikke er nødvendig.

Under Forhandlingerne i det andet høje Ting har mit Parti stillet sig overordentlig velvilligt. Det stillede ogsaa et Ændringsforslag, det eneste, som fremgik